

13. kapitola:

Svět bez viny

Úvod

1. Pokud byste nepocítovali vinu, nemohli byste útočit, neboť zdrojem veškerého útoku je odsuzování. To znamená, že jedna mysl považuje druhou za nehodnou lásky a domnívá se, že si zaslouží potrestání. Ale v tomto úsudku se skrývá rozpor. Mysl, která hodnotí a odsuzuje, se pokládá za oddělenou od té, již hodnotí, a věří, že potrestáním jiné mysli sama trestu unikne. Ve skutečnosti se však jedná o naprosto lichý pokus mysli odmítnout sama sebe, a přitom sama uniknout trestu odmítnutí. Nejedná se tedy o snahu odmítání se zříci, ale naopak na něm trvat, neboť právě pocit viny vám zakrývá pohled na Otce a právě pocit viny je příčinou vašeho šílenství.
2. Přijetí viny do mysli Božího syna předznamenalo začátek odloučení, zatímco přijetí vykoupení znamená jeho konec. Svět v podobě, v jaké ho vidíte, představuje systém mylných představ těch, které vina dohnala k šílenství. Zadívejte se pozorně na tento svět a uvědomíte si, že to nemůže být jinak, neboť tento svět je symbolem trestu a všechny zákony, jimiž se zdánlivě řídí, jsou zákony smrti. Děti se do něj rodí skrze bolest a v bolesti. Jejich

růst doprovází utrpení a setkávají se smutkem, odloučením a smrtí. Mysl mají zdánlivě uvězněnou v mozku, a pokud je zraněno jejich tělo, ochabují i jejich síly. Na první pohled milují, ale i přesto opouštějí a jsou opouštěny. A věří tomu, že to, co milují, ztrácejí, a tedy té nejabsurdnější představě. Těla jim chřádnou a ústa lapají po dechu, až jsou nakonec jejich tělesné schránky uloženy do země a už nejsou. Ani jedno dítě tohoto světa se nevyhnulo myšlence, že Bůh je krutý.

3. Pokud by takto vypadal skutečný svět, pak by Bůh krutý opravdu byl. Neboť žádný milující Otec by nemohl jako cenu za vykoupení požadovat od Svých dětí takovéto utrpení. *Láska ve jménu záchrany nezabíjí*. Kdyby opravdu zabíjela, byl by záchranou útok, ale takto ji chápe ego, a nikoliv Bůh. Tak vysokou cenu by mohl vyžadovat pouze svět, kde existuje vina, neboť pouze ti, kdo jsou vinni, by mohli tuto domněnku považovat za představitelnou. Adamův „hřích“ by nemohl zasáhnout ani jednoho z vás, pokud byste nevěřili, že tím, kdo ho vyhnal z ráje, byl Otec. Neboť právě v této představě se ztratilo povědomí o Otcovi, jelikož jí mohli uvěřit jen ti, kdo Ho nechápou.
4. Tento svět je zcela určitě obrazem ukřižování Božího syna. Ale dokud si neuvědomíte, že Boží syn nemůže být potrestán, jiný svět neuvídíte. Takovéto pochopení však přijde až tehdy, jakmile přijmete věčný fakt, že Boží syn je bez viny. Zaslouhuje si výhradně lásku, protože láska je to jediné, co kdy dal. Nemůže být odsouzen, neboť nikdy neodsoudil. Vykoupení je tou poslední lekcí, kterou se musí naučit a na jejímž základě pozná, že jelikož nikdy nezhřešil, nepotřebuje být spasen.

I. Nevinnost a nezranitelnost

1. Jak už jsem vysvětloval dříve, sleduje Duch svatý cíl, jenž je společný všem dobrým učitelům: dosáhnout toho, aby je už žáci nepotřebovali, a to tím, že je naučí všechno, co sami znají. Duch svatý touží pouze po tomto, neboť jelikož s Otcem sdílí lásku k Jeho synovi, snaží se jeho mysl zbavit veškerých pocitů viny, aby si v pokoji upamatoval na svého Otce. Pokoj a pocit viny jsou totiž naprosté opaky, přičemž na Otce si lze upamátovat pouze v pokoji. Láska a vina nemohou existovat společně, a proto přijmout jedno znamená odmítnout druhé. Vina vám totiž zakrývá pohled na Krista, neboť představuje popření nevinnosti Božího syna.
2. V podivném světě, který jste vytvořili, však Boží syn skutečně zhřešil. Jak byste ho tedy mohli vidět? Tím, že jste ho učinili neviditelným, vyrostl z černého mraku viny, již jste přijali, svět zasloužené odplaty, kterého si velmi ceníte. Avšak nevinnost Krista je důkazem, že ego nikdy neexistovalo a existovat ani nemůže. Bez viny totiž nemá žádný život, a Boží syn *je* bez viny.
3. Pokud se na sebe zadíváte a upřímně posoudíte to, co děláte, budete možná v pokušení skutečnost, že jste bez viny, zpochybnit. Avšak zamyslete se nad tímto: nevinní nejste v čase, ale ve věčnosti. V minulosti jste sice „zhřešili“, ale žádná minulost neexistuje. *Stále* nemá žádný směr. Čas zdánlivě ubíhá jedním směrem, ale jakmile dojdete na jeho konec, stočí se jako dlouhý koberec rozvinutý přes minulost, která je za vámi, a poté zmizí. Dokud budete věřit, že Boží syn je vinen, budete po tomto koberci kráčet stále dál a myslet si, že

- vede ke smrti. Tato cesta vám bude připadat dlouhá, krutá a nesmyslná, neboť taková skutečně je.
4. Pouť, na niž Boží syn vyslal sám sebe, je bezpochyby zbytečná, avšak cesta, na kterou ho vysílá jeho Otec, je cestou vysvobození a radosti. Otec není krutý a Jeho syn si nemůže ublížit. Odplata, jíž se bojí a kterou vidí, ho nikdy nepostihne, neboť ačkoliv v ni věří, Duch svatý ví, že není skutečná. Duch svatý stojí na konci času, kde musíte být i vy, protože on je s vámi. Vše, co nebylo hodno Božího syna, už napravil, jelikož takový byl jeho úkol, jež mu svěřil Bůh. A to, co dává Bůh, bylo i je navždy.
  5. Spatříte mě, jakmile zjistíte, že Boží syn je bez viny. Svou nevinnost hledá odjakživa a také ji najde, neboť každý se snaží uniknout z vězení, které si udělal, a cestu k nalezení svobody mu nikdo neodpírá. Skrývá se totiž v něm, a proto ji najde. *Kdy* ji najde, je jen otázkou času, avšak čas je pouhá iluze. Boží syn je totiž bez viny *nyní* a lesk Jeho čistoty bude navždy zářit v Boží mysli, protože Boží syn bude vždy takový, jaký byl stvořen. Zřekněte se tedy svého světa a nesuďte Božího syna, jelikož jeho věčná nevinnost přebývá v mysli jeho Otce a navěky ho ochraňuje.
  6. Jakmile přijmete vykoupění, uvědomíte si, že v Božím synovi není žádná vina. A teprve tehdy, až na něho budete nahlížet jako na nevinného, pochopíte jeho jednotnost. Myšlenka viny s sebou totiž nese víru ve vzájemné odsuzování a místo jednoty přináší odloučení. Odsuzovat však můžete pouze sami sebe, ovšem pak nikdy nepoznáte, že jste Boží syn. Zřekli jste se totiž podmínky jeho bytí, jíž je naprostá nevinnost. Byl stvořen z lásky a v lásce

přebývá; a na jeho cestě s ním vždy kráčejí добрota a milosrdenství, neboť vždy rozšiřuje lásku svého Otce.

7. Až si uvědomíte, jací společníci vás na cestě doprovázejí, zjistíte, že se vlastně nejedná o žádnou cestu, ale pouze o probuzení. Boží syn, který nespí, zůstal věrný Otci za vás. Neexistuje žádná cesta, po níž byste měli jít, ani žádný čas, kterým byste měli cestovat. Bůh totiž nečeká na Svého syna v čase, neboť bez něho nechce být ani na jeden jediný okamžik. A tak tomu bylo odjakživa. Nebraňte tomu, aby svatost Božího syna svou září odehnala mrak viny, jenž vám zatemňuje mysl, ale přijměte jeho čistotu za svou a dozvíte se od něho, že *je* i vaše.
8. Jste nezranitelní, protože jste nevinní. Na minulosti můžete trvat pouze prostřednictvím viny, neboť vina určuje, že budete potrestáni za to, co jste udělali, a proto závisí na jednorozměrném čase, který plyne od minulosti k budoucnosti. Nikdo, kdo takovéto myšlence věří, nemůže pochopit, co znamená *stále*, a vina ho tudíž musí připravovat o pochopení věčnosti. Jste nesmrtelní, protože jste věční, a *stále* musí být i nyní. Vina tedy představuje způsob, jehož prostřednictvím si v mysli uchováváte minulost a budoucnost, abyste zajistili nepřetržitě trvání ega. Zárukou jeho trvání je totiž představa, že to, co se stalo, bude potrestáno. Avšak zárukou *vašeho* trvání je trvání Boha, a nikoliv ega. A nesmrtelnost je opakem času, protože čas uplyne, zatímco nesmrtelnost je stálá.
9. Co je nesmrtelnost, se naučíte skrze přijetí vykoupení, neboť přijetím své nevinnosti poznáte, že minulost nikdy nebyla, a tudíž je zbytečná i bu-

doucnost, jež ostatně nikdy nebude. Budoucnost – míněno v čase – je vždy spojena s odčiněním či pokáním, avšak pocit potřeby pokání může vyvolat pouze vina. Přijetí nevinnosti Božího syna za své tedy představuje způsob, kterým vám chce Bůh připomenout Svého syna i to, jaký doopravdy je: jelikož ho Bůh nikdy neodsoudil a jelikož je bez viny, je věčný.

10. Viny se nemůžete zbavit tak, že z ní nejprve uděláte skutečnost, a pak se z ní budete kát. Ovšem takový je plán ega, jež vám předkládá místo toho, aby vás viny zbavilo. Ego věří, že odčinit lze prostřednictvím útoku, neboť je naprosto oddáno absurdní představě, že v útoku se skrývá záchrana. Tomu však musíte věřit i vy, kdo s láskou opatrujete vinu; kdybyste se totiž neztotožňovali s egem, mohli byste ctít něco, co nechcete?
11. Ego vás učí, abyste napadali sami sebe, protože jste vinní, čímž se váš pocit viny ještě prohlubuje, neboť vina vzniká v důsledku útoku. Podle učení ega neexistuje způsob, jakým byste se vině mohli vyhnout; útok ji totiž přeměňuje na skutečnost, a pokud je skutečná, pak opravdu neexistuje způsob, jak ji přemoci. Duch svatý ji však odstranit dokáže, a to pouze tím, že si rozvážně uvědomuje, že nikdy neexistovala. Vidí nevinného Božího syna a ví, že jeho nevinnost je skutečná. Jelikož je tedy skutečná i pro vás, nemůžete na sebe útočit, neboť bez viny útočit nelze. Vaše záchrana tudíž spočívá v přijetí skutečnosti, že Boží syn je bez viny. A protože jste naprosto čistí, jste i nezranitelní.

II. Boží syn bez viny

1. Základním cílem projekce podle toho, jak ji využívá ego, je zbavit se viny. Avšak ego se jí pokouší zbavit svým typickým způsobem, neboť jakkoliv si ji chce udržet, vy ji považujete za neúnosnou. Vina vám totiž znemožňuje upamatovat se na Boha, jehož přitažlivost je však tak silná, že jí nemůžete odolat. Tento problém tedy představuje zdaleka nejzávažnější rozpor, jelikož pokud si chcete udržet vinu – jak vyžaduje ego – *nemůžete být sami sebou*. Ego vás tedy může přimět k tomu, abyste projevovali vinu, a tím si ji neustále udržovali v mysli, pouze tehdy, pokud vás přesvědčí, že je vaším pravým Já.
2. Avšak zamyslete se nad tím, jak podivné je řešení, které leží v takovémto plánu ega. Vinu projevujete proto, abyste se jí zbavili, avšak ve skutečnosti ji pouze ukrýváte. Pocit viny sice opravdu prožíváte, avšak nemáte nejmenší ponětí proč. Naopak si ji spojujete se zvláštní směsicí „ideálů ega“, jichž se vám podle ega nepodařilo dosáhnout. Přitom ovšem vůbec netušíte, že pokud v Božím synovi vidíte nějakou vinu, zrazujete ho. A jelikož věříte, že už nejste tím, kým doopravdy jste, neuvědomujete si, že zrazujete sami sebe.
3. Za skutečností, že si svou víru ve vinu neuvědomujete, stojí ten nejtemnější ze všech vašich skrytých základních kamenů. Toto temné a utajené místo ve vás totiž vzbuzuje domněnku, že jste zradili Božího syna, protože jste ho odsoudili na smrt. Nemáte ani zdání o tom, že se v něm tato sice nebezpečná, ale absurdní myšlenka skrývá, avšak nutkání ega ničit a pustošit je tak silné, že ho může

uspokojit pouze ukřižování Božího syna. Ego sice neví, kdo je Boží syn, jelikož je slepé, ovšem pokud mu dovolíte kdekoliv spatřit nevinnost, pokusí se ji zničit, protože se jí bojí.

4. Velkou část podivného jednání ega lze přímo připsat tomu, jak formuluje vinu. Pro ego je totiž ten, *kdo je bez viny, vinen*, protože ten, kdo neútočí, je jeho „nepřítel“. Neváží si způsobu, kterým ego vykládá spásu, a proto se nachází na nejlepší cestě k tomu, aby se od ega osvobodil. Odhalil v základech ega ten nejtemnější a nejhlouběji uložený kámen, a ačkoliv ego snese, abyste zpochybňovali všechno ostatní, toto tajemství střeží svým vlastním životem, neboť na tom, že nikdy nevyjde najevo, závisí jeho existence. Právě tomuto tajemství tedy musíme věnovat pozornost, protože před pravdou vás ego nemůže ochránit, ale naopak v její přítomnosti mizí.
5. Připusťme v tichém světle pravdy, že věříte, že jste ukřižovali Božího syna. K tomuto „hroznému“ tajemství jste se však nepřiznali, protože pokud byste dokázali Božího syna najít, přáli byste si ho ukřižovat i teď. Avšak samo toto přání ho před vámi skrylo, neboť vám nahání strach, a proto se ho bojíte nalézt. Zabít sami sebe si přejete proto, že nevíte, kým doopravdy jste, a ztotožňujete se s něčím úplně jiným. Vinu projevujete slepě a bezhlavě, aniž byste však odhalili její zdroj. Ego vás totiž opravdu chce zabít, a pokud se s ním ztotožňujete, musíte zároveň věřit, že jeho cíl je i vaším cílem.
6. Jak už jsem říkal, je symbolem ega ukřižování. Když bylo totiž ego postaveno před skutečnou nevinnost Božího syna, pokusilo se ho zabít a jako důvod uvedlo, že nevinnost je rouháním vůči

Bohu. Podle ega je však Bohem *ego*, a nevinnost tudíž musí být chápána jako nejvyšší vina, která plně ospravedlňuje vraždu. Zatím si neuvědomujete, že jakýkoliv strach, jež můžete pociťovat ve spojení s tímto kurzem, v podstatě vychází z jeho mylné interpretace, avšak jestliže se zamyslíte nad tím, jak reagujete na strach, budete stále více přesvědčeni o tom, že to tak doopravdy je.

7. Tento kurz zcela otevřeně uvádí, že jeho cílem je vaše štěstí a pokoj. A přesto se ho bojíte. Ačkoliv jste se už mnohokrát dozvěděli, že vás osvobodí, stále někdy reagujete tak, jako by se vás naopak snažil uvěznit. Často ho zavrhuje s mnohem větší ochotou, než zavrhuje myšlenkový systém ega. Do určité míry tedy musíte věřit, že pokud cíle kurzu nedosáhnete, ochráníte sami sebe. Přitom si ovšem neuvědomujete, že jediné, co vás skutečně *může* ochránit, je vaše nevinnost.
8. Vykoupení bylo vždy vykládáno jako vysvobození z viny, a taková definice je správná, jestliže je ovšem správně pochopena. Avšak i přesto, že vám jeho správný význam mohu přetlumočit, máte právo ho zavrhnout a nepřijmout. Možná jste už pochopili marnost ega i jeho darů, ale přestože je nechcete, nejste zatím schopni se s radostí podívat na jinou možnost. V krajním případě se dokonce vykoupení bojíte a domníváte se, že vás zahubí. Nezpochybňujte závažnost tohoto strachu; vždyť jím vyjadřujete své přesvědčení, že se i v přítomnosti pravdy můžete obrátit sami proti sobě a zničit se.
9. Boží děti, ujišťuji vás, že tak to není. Vaše „tajemství viny“ není nic, a jakmile budete ochotni ho vynést na světlo, světlo ho rozežene. A pak už nebude mezi vámi a vzpomínkou na vašeho Otce

stát žádný temný mrak, neboť se upamatujete na Jeho nevinného syna, který nezemřel, protože je nesmrtelný. A poznáte, že jste byli vykoupeni společně s ním a že jste od něho nikdy nebyli odloučení. Jakmile to pochopíte, upamatujete se; jelikož toto pochopení znamená přijetí lásky beze strachu. Váš návrat domů vyvolá v nebi nesmírnou radost, a tato radost bude vaše. Neboť spasený syn člověka je nevinný syn Boha a v tom, že ho v něm poznáte, leží vaše spása.

III. Strach z vykoupení

1. Možná se zamýšlíte nad tím, proč je zcela nezbytné, abyste otevřeně pohlédli na svou nenávist a v plné šíři si ji uvědomili. Snad se rovněž domníváte, že pro Ducha svatého by bylo poměrně jednoduché, aby vám ji ukázal a odstranil ji, aniž byste se k jejímu pochopení museli propracovat sami. Avšak mezi sebe a vykoupení jste postavili ještě další překážku. Jak už jsme říkali, nikdo nebude tolerovat strach, jakmile ho pozná a pochopí. Ovšem ve stavu, kdy vaši mysl ovládá zmatek, se nebojíte strachu; sice se vám nelíbí, ale vaše touha útočit není ve skutečnosti tím, co vás opravdu děsí. Vaše nepřátelství vás příliš neznepokojuje; ukrýváte ho jen proto, že se mnohem více bojíte toho, co se skrývá pod ním. I na ten nejtemnější základní kámen ega byste dokázali pohlédnout beze strachu, kdybyste nevěřili, že bez ega byste ve svém nitru našli něco, z čeho máte ještě větší strach. V podstatě se tedy nebojíte ukřížování, ale opravdovou hrůzu vám nahání vykoupení.